

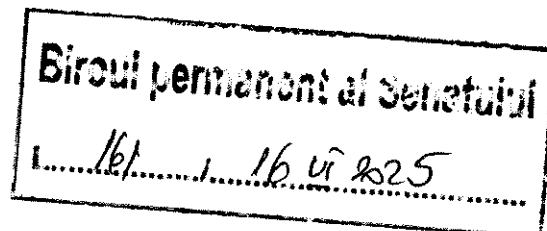

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

Adresa nr. 3/6219/2025 din data de ...11...06.2025

Domnului Mario-Ovidiu OPREA,
Secretarul general al Senatului României

Stimate domnule secretar general,

Ca urmare a adresei dumneavoastră nr. XXXV/2598/28.04.2025, prin care ați solicitat Consiliului Superior al Magistraturii avizarea *Propunerii legislative pentru completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă (b136/14.04.2025)*, vă comunicăm că aceasta a fost analizată în ședința Comisiei nr. 1 judecătorești – „Legislație și cooperare interinstituțională” din data de 05.06.2025.

Referitor la solicitarea de avizare a propunerii legislative, Comisia a reținut prevederile art. 39 alin. (3) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, potrivit căreia „*Plenul Consiliului Superior al Magistraturii avizează proiectele de acte normative ce privesc activitatea autorității judecătorești.*” Această prevedere este identică cu vechea reglementare cuprinsă în art. 38 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Sfera de cuprindere a sintagmei „*acte normative ce privesc activitatea autorității judecătorești*”, în funcție de care se poate determina obligația legală și constituțională a autorităților competente de a solicita avizul Consiliului Superior al Magistraturii, a fost circumscrisă de Curtea Constituțională în jurisprudența sa¹, reținând că aceasta se referă „*numai la actele normative care privesc în mod direct organizarea și funcționarea autorității judecătorești, precum modul de funcționare al instanțelor, cariera magistraților, drepturile și obligațiile acestora etc., pentru a nu se ajunge la denaturarea rolului Consiliului Superior al Magistraturii*”.

Având în vedere că propunerea legislativă nu privește activitatea autorității judecătorești, în sensul atribuit acestei sintagme de Curtea Constituțională, **Propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă** nu se încadrează în categoria actelor normative supuse avizării Consiliului Superior al Magistraturii, putând fi exprimat un punct de vedere cu privire la aceasta.

¹ A se vedea Decizia nr. 901 din 17 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 503 din 21 iulie 2009 și Decizia nr. 63 din 8 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 145 din 27 februarie 2017.

Comisia a reținut că propunerea legislativă vizează posibilitatea părții de a certifica copiile de pe înscrisurile atașate cererii, pentru conformitate cu originalul, cu semnătură electronică, atunci când acestea sunt transmise în format electronic.

Codul de procedură civilă prevede la art. 199 posibilitatea transmiterii cererilor și înscrisurilor în format electronic. De asemenea, în ceea ce privește semnătura electronică, prevede la art. 268 următoarele:

„Art. 268 - Rolul semnăturii

(1) *Semnătura unui înscris face deplină credință, până la proba contrară, despre existența consimțământului părții care l-a semnat cu privire la conținutul acestuia. Dacă semnătura aparține unui funcționar public, ea conferă autenticitate acelui înscris, în condițiile legii.*

(2) *Când semnătura este electronică, aceasta nu este valabilă decât dacă este reprodusă în condițiile prevăzute de lege.*

Sub acest aspect, trebuie menționat că la nivel european este aplicabil Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE. Potrivit acestuia, „semnătura electronică” înseamnă *date în format electronic, atașate la sau asociate logic cu alte date în format electronic și care sunt utilizate de semnatar pentru a semna.*

De asemenea, articolul 25 din regulament reglementează efectele juridice ale semnăturilor electronice, arătând la alin. (1) că *„Unei semnături electronice nu i se refuză efectul juridic și posibilitatea de a fi acceptată ca probă în procedurile judiciare doar din motiv că aceasta este în format electronic sau că nu îndeplinește cerințele pentru semnăturile electronice calificate.”*

La nivel național, condițiile utilizării semnăturii electronice, sigiliului electronic, mărcii temporale electronice și documentelor electronice cărora li s-a aplicat o semnătură electronică, o marcă temporală electronică sau un sigiliu electronic sunt stabilite prin Legea nr. 214/2024 privind utilizarea semnăturii electronice, a mărcii temporale și prestarea serviciilor de încredere bazate pe acestea, act normativ care transpune regulamentul european menționat.

Având în vedere aceste dispoziții legale, Comisia a apreciat că legislația permite și în reglementarea actuală conformarea cu originalul a copiilor de pe înscrisuri prin aplicarea semnăturii electronice atunci când acestea sunt transmise în format electronic, textul art. 150 alin. (2) din Codul de procedură civilă nefăcând nicio mențiune că s-ar aplica doar în cazul transmiterii copiilor în format letric. Or, *ubi lex non distiguit nec nos distinguere debemus.*

Acest aspect rezultă, pe de o parte, din posibilitatea conferită de Codul de procedură civilă de a transmite cererile în format electronic și, pe de altă parte, din reglementarea prin același cod

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

a semnăturii electronice, pentru a cărei validitate se solicită doar să fie reprodusă în condițiile prevăzute de legislația în materie.

Or, raportat la dispozițiile europene și naționale incidente, este evident că și în reglementarea în vigoare înscrisurile transmise, în copie, în formă electronică pot fi conformate cu originalul prin aplicarea semnăturii electronice.

Pe de altă parte, nici obligația grefierului de ședință de a întocmi o notă care să ateste conformarea copiilor de pe înscrisuri prin aplicarea semnăturii electronice nu ar trebui să se regăsească la nivelul legislației primare, ci, eventual, la nivelul Regulamentului de ordine interioară a instanțelor judecătorești, act normativ care reglementează atribuțiile acestei categorii de personal.

Pe aceste premise, Comisia a apreciat că nu este necesară modificarea art. 150 alin. (2) din Codul de procedură civilă, acesta acoperind în prezent inclusiv situația menționată.

Cu deosebită considerație,

**Secretarul general al Consiliului Superior al Magistraturii,
Judecător Andreea Simona UZLAU**

Tel: (+40)21-311.69.32
Fax: (+40)21-311.69.37

Website: www.csm1909.ro
Email: legislatie@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011